

Српско национално друштво Пребиловци затражило је од Владе и Скупштине Србије да се у овој години усвоји декларација о геноциду над српским народом у Независној Држави Хрватској (НДХ) 1941–1945. године и о геноцидном етничком чишћењу над српским народом у Хрватској и у делу БиХ за време рата 1991–1995. године, као и после њега.

У образложењу за овакав захтев наводи се да Србија има морални дуг и обавезу према жртвама свога народа и садашњим и будућим српским генерацијама да учини све да се успостави и трајно сачува сећање на жртве геноцида, као што то чине јеврејски и јерменски народ.

"Почетак исправљања неправде према жртвама и спирање срамоте треба да буде званично усвајање декларације о геноциду у овој 2016. години, коју би требало посветити жртвама као 75. години од почетка геноцидног страдања Срба у НДХ, коју треба прогласити за геноцидну творевину", наводи се у тексту.

У образложењу се наводи да на основу те декларације треба донети и одговарајуће позитивне прописе који би обезбедили поштовање жртава геноцида, успостављање културе сећања на њих са јасним обавезама државе у томе.

"Свакако треба зауставити и даљи прогон ћирилице, јединог писма српског језика, која је била прва жртва окупационог режима Аустроугарске 1915. године и прва жртва геноцидног режима НДХ у априлу 1941. године", наводи се у образложењу захтева.

Истиче се да би требало, пре свега, обезбедити да тема геноцида над Србима уђе у школске програме историје и општу културу сећања, те да српске жртве геноцида добију свој посебан споменик у Београду.

Наводи се да би требало одредити посебан дан сећања на Србе страдале у овом геноциду, а као предлог се помиње почетак августа, како би се тиме спојило сећање на Илиндански покољ и жртве "Олује".

Ово удружење наводи да би Србија требало да дипломатски и материјално помогне да се обезбеди поштовање жртава геноцида свога народа и на простору Хрватске и БиХ.

"Без успостављања културе сећања на жртве геноцида ми се не можемо сматрати озбиљним народом и друштвом, нити можемо очекивати да са нас спадну притисци и уцене, који су довели да нас – жртве прогласе извршитељима геноцида", наводи се у захтеву.

Подсећа се да је страдање српског народа у НДХ најтрауматичнији догађај у српској

историји који има обележје геноцида - и по намери, и по правним актима, и реторички кроз мржњу, и масовним, и појединачним свирепим убиствима Срба, и покатоличавањем, и присилним пресељавањем, чему је било изложено целокупно српско становништво на већем делу данашње територије Хрватске, целе БиХ и на подручју Срема.

"Сматрамо да су поменуте геноцидне радње спроведене над више од половине или над више од милион Срба у тој злочиначкој државној творевини", наводи се у тексту, уз напомену да је геноцид у НДХ извршен и над Јеврејима и Ромима.

У тексту се напомиње да су у НДХ почињена етничка масовна мучења, убиства, прогони и одвођења у концентрационе логоре, у којима је од Госпића, преко Јадовног, Пага, у личким и далматинским јамама, Јасеновцу убијено више од 600.000 Срба, а постојали су логори и за српске свештенике као Даница у Копривници, као и логори за децу - Јастребарско, Сисак, Ливно.

"Геноцид је оставио трајне и трагичне последице на српском народу, које ће се осећати вековима - друштвене, државно-историјске, демографске, социјалне, привредне... Он остаје трајно и битно обележје српске историје и будућности", наводи се у тексту.

Додаје се да је једна од најтежих последица овог геноцида и начин распада југословенске државе, 1991/1992. године, на штету српског народа, те оцењује да је геноцидно етничко чишћење Срба са подручја Хрватске и дела БиХ, у рату 1991-1995. године и после тог рата, у узрочно-последичној вези са геноцидом у НДХ.

Оцењује се да комунистичка власт није дозволила ексхумације и достојну сахрану српских жртава, као ни осталих жртава, из Другог светског рата и да на већини места страдања нема спомен-обележја, а да су у току последњег рата она која су постојала у Федерацији БиХ уништена намерно, што је случај са Пребиловцима.

(Блиц)